OBSAH

Príhovor	*3*
Sväté Písmo	*4*
Archomandrita Andrej	*6*
Odo mňa to bolo	*11*
Detská stránka	*14*
Duchovná abeceda	*17*
Katechéza a mladý človek	*19*
Oko	*20*
Zo života BPM	*21*
Zo života PKS	*22*
Čo internet dal	*23*
Bohoslovec na cestách	*25*
Pozvánka	*28*
Podmienky prijímacieho konania	*29*
Pozvánky	*30*

„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ Mt 25, 40

Spasi Vas Hospodi!

Obálka:

ISTINA

Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XXI/2016

šéfredaktor: *Maroš Hopta*
technický redaktor: Mgr. Marcela Hvižďaková
korektúra: *prot. Vladimír Kocvár, Milan Rohaľ*
pokladník: *Daniel Havaj*
obálka: *Jana Cichá*
distribúcia: *Milan Petrisko*

Vydáva:
Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS

e-mail: istina12@gmail.com

www.bpm.orthodox.sk

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok 6 € + poštovné 5 €

Vaše finančné príspevky posielajte na adresu redakcie:
Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY
Bayerova 8
080 01 Prešov,
prípadne na účet Istiny:
IBAN: SK 50 7500 0000 0040 0840 9298

Cirkevne schválené.
Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky v súlade s učením Cirkvi.
Nevyžiadané rukopisy nevraciame.

ISSN 1335-6739
Číslo indexu: EV 3633/09

bpm.orthodox.sk

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

Príhovor

Christos Voskrese!

Drahí čitatelia Istiny!

Pomaly sa blížime k polovici kalendárneho roka 2016 a my postupne začíname hodnotiť naše pôsobenie v časopise Istina. Hneď na úvod musíme povedať, že od začiatku roka, kedy sme časopis prevzali, sme zažili množstvo rôznych momentov, ktoré nie len nás, ale hlavne časopis Istina posunuli o veľký kus ďalej.

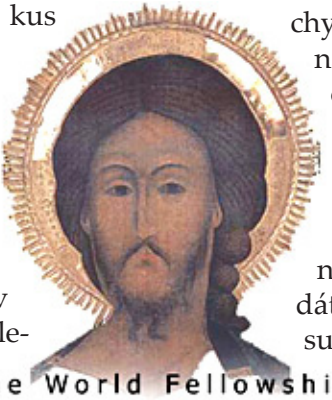

Určite ste si mohli všimnúť, že samotný časopis prešiel zmenou dizajnu. Taktiež sme sa snažili priniesť čo najväčšie zlepšenie kvality článkov a taktiež časopis cielene orientovať na mládež, pričom sme sa snažili zachovať všetky atribúty toho, aby si v časopise našla „to svoje“ každá veková kategória. Či sa nám to podarilo alebo nie, je na Vás. Za všetkých, ktorí v časopise pracujú, však môžem povedať, že sme sa za toto krátke obdobie snažili priniesť maximálne zlepšenie kvality a úrovne časopisu.

Možno sa pýtate, prečo začínam tento príhovor takýmto minihodnotením. S našou prácou a snahou prichádzajú aj chyby. Aj vďaka našej maximálnej snahe pri príprave časopisu nie sme schopní vylúčiť, že dôjde k určitým chybám. Samozrejme, a to čestne priznávame, veľa chýb vzniklo našou neznalosťou. Chcel by som sa zvlášť ospravedlniť farnostiam a jednotlivcom, ktoré nedostali Istinu načas. Pri takýchto prípadoch išlo zväčša o nesúčinnosť nás a doručovateľa, ktorý pri uvedení chybnej adresy neposkytol náležitý servis nám ako objednávateľovi. Preto sa vzniknuté chyby budeme snažiť v čo najkratšom čase odstrániť.

Od letného čísla plánujeme zaviesť pevný dátum vydávania časopisu, preto Vás prosíme o modlitby, ktoré nám pomôžu nie len v dosiahnutí tohto, ale aj iných cieľov. Taktiež by som sa z celého srdca chcel poďakovať za všetky finančné a materiálne dary, ktorými neustále pomáhate rozvoju časopisu Istina.

Na záver by som všetkým študentom chcel popriať veľa úspechov pri skúškach, testoch a písomkách.

Christos Voskrese!

Maroš Hopta
šéfredaktor časopisu Istina

Vysloboď moju dušu, zachráň ma pre svoje milosrdenstvo
(10. časť)

Doteraz prorok rozličnými obrazmi a výrazmi zobrazoval svoj biedny stav, ktorý bol dôsledkom veľkých útrap kvôli vlastným hriechom. Teraz však vyjadruje veľkú radosť a víťazstvo nad nepriateľmi. Jeho slová o tom sú v dvoch nasledujúcich veršoch:

6, 9–10 – Ѿступи́те ѿ мене́, вси́ дѣ́лающіи безако́нїе, я́ко ѹ҆слы́ша гдь гла́съ пла́ча моегѡ̀, ѹ҆слы́ша гдь моле́нїе мое́, гдь моли́твꙋ мою̀ прїи́мтъ. – 9 Odstúpte odo mňa všetci, ktorí konáte neprávosť, lebo Hospodin vypočul hlas môjho náreku, 10 Hospodin vypočul moju prosbu, Hospodin prijal moju modlitbu. – Prorok verí, že Hospodin mu preukáže svoju pomoc a s týmto pocitom mocnie duchom, silnie, a to znepokojuje jeho nepriateľov (viditeľných aj neviditeľných). Je možné, že kráľ Dávid dostal od Boha nejaké znamenie, ktoré poukázalo na odpustenie jeho hriechov, pretože charakter jeho slov sa, počnúc týmto veršom, zmenil.

Je potrebné sa usilovať o stav podobný Dávidovi, ktorý cez vlastné pokánie a Božie milosrdenstvo získal od Boha ochranu, pomoc a dokáže od seba odháňať rôznych nepriateľov. Je potrebné nielen sa vzďaľovať od hriechu, smútiť kvôli hriešnikom, ale aj strániť sa spoločnosti týchto poškvrnených ľudí, aby si človek uchránil blaho, ktoré získal pokáním. Prorok predtým povedal, že s veľkým zármutkom a rozhorčením trpel, že zostarel uprostred svojich nepriateľov, teraz hovorí, aby odstúpili od neho všetci, ktorí konajú neprávosti. Nechce mať viac spoločenstvo s takými ľuďmi a spolu s Božou pomocou nikdy neprestane bojovať proti ich úkladom a predostretým pokušeniam. Keďže Hospodin opäť pristúpil k Dávidovi svojou milosťou kvôli jeho kajúcnym slzám, odpustil mu nielen jeho hriechy, ale daroval mu aj väčšiu silu, aby mohol svojim nepriateľom vzdorovať.

„Odstúpte odo mňa“ – Svätý Vasilij Veľký (Правила, Вопрос 10.) hovorí, že je veľmi ťažké zbaviť sa „nedostatkov duše“ (hriechov), najmä vtedy, ak sa človek nachádza v spoločnosti tých, ktorí mu svojím konaním napomáhajú viesť takýto hriešny život. Pripomína, že je veľmi vhodné nepadať duchom, nenechať hriechy zakoreniť sa do duše, je potrebné odohnať ich od seba podobne, ako je nevyhnutné odohnať od seba aj tých, ktorí nás k hriechom zvádzajú. Na otázku ako je potrebné strániť sa hriechov, svätý Vasilij Veľký (Правила, Вопрос 297.) odpovedá, že najlepšie je napodobniť kráľa Dávida, ktorý dennodenne vyznával svoje hriechy, no pridal k tomu aj stránenie sa zla a aj hriešnikov. Aj apoštol Pavol

o tom hovoril: „Aby ste sa nestýkali s takým, ktorý sa nazýva bratom, no pritom je smilník, chamtivec, modloslužobník, hanobiteľ, opilec alebo vydierač. S takým ani len nejedzte!“ (1Kor 5, 11.).

Svätý Ján Zlatoústy (Беседа на псалом 6.) poznamenáva, že nemenej dôležitá je aj tá cesta k cnostiam, aby sme unikali pred poškvrnenými ľuďmi. To chce od nás aj Christos a to až tak, že káže strániť sa dokonca aj blízkych priateľov, ak nás pokúšajú a vábia k zlému a ak nám ich spoločnosť škodí: „Ak ťa zvádza tvoje pravé oko, vyber ho a zahoď“ (Mt 5, 29–30) – rozumie tu nie telesné údy, no blízkych priateľov, ktorých priateľstvo je potrebné zavrhnúť, ak neprináša úžitok ani nám, ani im, no škodí. Ak je človek, ktorý nám škodí, odetý hoci aj do diadému, nevážme si jeho priateľstvo, pretože niet nič horšie, než priateľ oddaný vášňam, hoci by bol aj kráľom. A naopak, niet nič lepšie a cennejšie, než cnostný priateľ, hoci by bol väzňom. Preto prorok, usilujúc sa o cnostný život, nielenže nevyhľadával podobné spoločenstvá, no vnímavo pred nimi unikal.

Vypočul hlas náreku, vypočul prosbu, prijal modlitbu – To, že Boh prijal jeho pokánie, prorok opakuje až trikrát (vypočul, vypočul, prijal), aby poukázal, že jeho vyznanie bolo Bohu príjemné a tým povzbudil a posmelil nielen seba, ale aj ostatných na odpor voči pokušeniam. Stal sa hodným Božej priazne, dostal, o čo prosil, čím je potvrdené, že Hospodin nevzhliadol na jeho prehrešky, no na jeho pokánie a daroval mu odpustenie.

„Nárek, prosba, modlitba“ – Ľudia nariekajú kvôli biede alebo iným nešťastiam, no prorok, pridal k slovám hlas náreku slovo prosbu, chce odlíšiť svoj nárek od všedného, pretože jemu bol nárek na prospech pri jeho prosbe. Nehovorí o plačlivom a zúfalom náreku, no o stave duše plnom sĺz a prosieb. A pridáva ešte aj slovo modlitbu, ktoré svedčí o jeho veľkom modlitebnom úsilí.

Použitá literatúra:

ФЕОДОРИТ КИРСКИЙ, бл.: Изъяснение псалмов. Москва 2004. ISBN 5-94625-081-7.

ИОАНН ЗЛАТОУСТ, св.: Творения. Том 5. Свято-Успенская Почаевская Лавра 2005.

ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Беседы на псалмы. Московское Подворье Свято-Троиц¬кой Сергиевой Лавры, 2000.

ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Творения. Т. 2. Полное собрание творений святых отцов Церкви и церковных писателей в русском переводе (Т. 4.). Москва 2009. ISBN 978-5-91362-144-3.

ПСАЛТИРЬ в святоотеческом изъяснении. Свято-Успенская Почаев¬ская Лавра 1998. ISBN 5-86868-103-7.

РАЗУМОВСКИЙ, Г.: Объяснение священной Книги псалмов. Москва 2006. ISBN 5-7429-0120-8.

ЗИГАБЕН, Е.: Толковая Псалтирь. Ясеново 2000. ISBN 5-7877-0023-6.

protodiakon Ján Husár

Archimandrita Andrej

Archimandrita Andrej byl nucen opustit fakultu a pokoušel se vrátit do Prahy. Od tohoto okamžiku až do samotné smrti trvalo pro něj „tulácké“ období. V padesátých letech se na vrchol církevní moci v ČPC dostala skupina lidí, která nepovažovala jeho duchovní a organizátorské kvality za užitečné, dokonce si mysleli, že toho příliš ví. A tak ho nepouštěli do žádné organizační funkce a snažili se, aby působil co nejdál od všeho důležitého. Po návratu do Pražské eparchie v dubnu 1952 ho poslali do Severních Čech, kde ho jmenovali představeným pravoslavné obce v České Lípě a pak v rychlém sledu ho nechali vystřídat ještě několik drobných obcí. Ani neměl vlastní bydlení, přežíval jen jako asketa a tulák, kterého vždycky z lítosti nechal u sebe bydlet někdo z jeho farníků. Ale otec Andrej si nic nepřipouštěl a dál maloval ikony, fresky a ikonostasy. Až v roce 1957, kdy už dosáhl 61 let, mu byla opět svěřena práce na opravě a úpravě chrámu na okraji Rumburku. Jednalo se o starý římsko-katolický kostel sv. Jana Křtitele, který byl ve velmi špatném technickém stavu. Chyběla okna, dveře, podlahy, jen holé zdi a nic víc. Ve stejném stavu se nacházela i maličká fara.

Otci archimandritovi se podařilo ve velmi krátké době dát dohromady na místě církevní obec a za pomoci farníků opravit a zprovoznit oba objekty. Zde potom strávil zbytek života ve společné domácnosti s velmi nemocným synem Danielem. Ačkoliv se doma moc nezdržoval, jako bohulibý a pracovitý člověk si nemohl dovolit jen tak lelkovat, když v tolika chrámech bylo potřeba jeho práce. A tak až do konce života byl věčně na cestách, vždy ve snaze o větší krásu Božích příbytků.

Zde je nutno říct, že otec Andrej měl na stavbě svá pravidla a od každého vyžadoval, aby je dodržoval. Na stavbách se nesmělo kouřit a sprostě mluvit. Každý dělník musel být řádně ustrojen a pokud možno se pravidelně účastnit modliteb. Říkával, že modlitba je dechem duše. Zahájení každé stavby předcházela bohoslužba, kterou celebroval otec Andrej a vysvěcení staveniště. Ke každé činnosti přistupoval velice zbožně, vysvěcoval dokonce nástroje a používané stavební materiály, čímž chtěl všem ukázat, že budování chrámu je veliká mise a poslání, které vyžaduje pochopení její důležitosti pro spasení duše od všech účastníků. Tento pocit zbožnosti vykonávané práce přenášel na každého svého pomocníka.

To byl pro tohoto neúnavného člověka opravdový život, každodenní sebezapření ve snaze co nejvíc vykonat pro dobro Církve.

V roce 1953 otec archimandrita opravil velký starokatolický kos-

tel v Krásné Lípě, ale po nocích tam někdo neustále rozbíjel okna a poškozoval dveře. Mohlo se jednat jen o vandaly, ale je rovněž možné, že tito lidé byli součástí nějaké organizované skupiny. Ať už tak nebo tak, nebylo v lidských silách neustále provádět opravy a tak pravoslavná církevní obec upustila od jeho užívání. V roce 1965 byl chrám z neznámých důvodů komunistickou správou města zbourán.

A právě od srpna 1965 se jméno archimandrity Andreje začalo objevovat v seznamech StB a to ve složce s názvem Nekatolické církve. Archiv bezpečnostních složek potvrzuje, že se tam počínaje rokem 1965 jeho jméno skutečně vyskytuje, ale neexistují žádné dokumenty, které by potvrzovaly jeho spolupráci s komunistickou tajnou službou. Asi tam ani nikdy nebyly a je možné, že StB ho vyslýchala v souvislosti s událostmi v kostele v Krásné Lípě. Cela historka je obestřena jakousi rouškou tajemství, protože neexistuje žádné rozumné vysvětlení toho, proč byl zbourán obrovský překrásný kostel. Též jsou poměrně rozšířeny případy, kdy se někdo dostal do seznamu StB, aniž by o tom měl tušení a tyto případy se pak musely řešit soudně, aby jméno slušného člověka bylo očištěno od nepravdivých obvinění ze spolupráce s StB. V roce 1965 se 70-letý kněz, který neměl v církevní hierarchii žádnou důležitou funkci a žil na maloměstě, najednou ocitl v hledáčku státní bezpečnosti. Je celkem logické, že s touto složkou komunistického režimu nespolupracoval a jakékoliv úvahy tímto směrem jsou jen nepodložené spekulace.

O dětech otce Andreje se ví, že Taťána umřela v 80-tých letech a Daniel v roce 1990, druhý syn Igor Kolomacký pak zesnul v listopadu 2010, bohoslužbu na pohřbu dne26.11.2010 sloužili archimandrita Sergij (Ivannikov) a protojerej Oleg Machněv.

Křesťanský autor Miroslav F.Hrabec ve svém článku u příležitosti 25. výročí duchovní služby archimandrity Andreje napsal: „Faktem je, že nejednou vyvstávala otázka, proč vlastně a za co je tak ctěn otec Kolomacký. Odpověď bývala sborová „Proto, že Kolomacký staví chrámy“. Byly i další

otázky, např. o tom, proč je to taková vzácnost, když ve světě se přece buduje dost a dost chrámů, aniž by nějak zvlášť velebili stavitele. A na odpověď, že na rozdíl od ostatních otec Kolomacký buduje chrámy bezúplatně, vlastnoručně a pomáhá tak chudým, přicházelo hned několik zarážejících a absurdních tvrzení. „No právě to je tom nejvíc podezřelé, že je buduje zadarmo. Buď je to fanatik, tedy blázen, kterých je všude plno a neměli bychom ho jako takového chválit. Anebo je zde druhá možnost, že to blázen není, ale pracuje na něčí pokyn, přičemž něco skrývá a zastírá vše pod rouškou náboženské činnosti!“

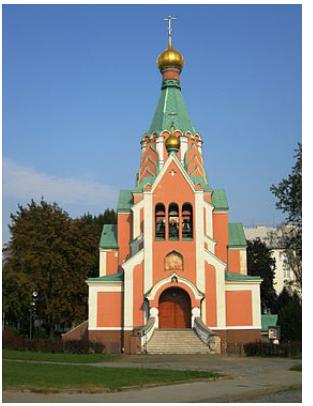

Je to ukázka toho, jaké nepřejícné reakce někdy může vyvolat úspěch. Někde v řadách Maďarů došlo i na obvinění z „panslavizmu“, „bolševizmu“ a „piklů Moskvy“, ale byly to jen marné snahy očernit svatou věc. Mnozí nevěděli a ani se nezajímali o to, v jakých podmínkách žije a pracuje otec Kolomacký na staveništích, že i obyčejný zednický přidávač se měl lépe než on! Mezi řecko-katolickou veřejností se dokonce našly osoby, které se neštítily ani udání, plných neuvěřitelných výmyslů a klepů, jen aby mu hodily klacky pod nohy a zabránily mu v podpoře pravoslaví, které považovaly pro sebe za nebezpečné. Ale otec Kolomacký vše trpělivě snášel, protože dělal dobrou věc a lidé byli na jeho straně. (časopis Svět Pravoslaví č. 2/1949, str.5-8).

Ovšemže chrámy, které vyrostly v Čechách, na Moravě, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi díky snaze archimandrity Andreje, se značně lišily od místních kostelíků svou architekturou, elegancí a krásou. A tak každý, kdo není lhostejný ke kráse, může se při pohledu na příbytek Boží, který byl otcem Andrejem vytrpěn a zmaterializován z jeho původní myšlenky, mimoděk začít kochat podivnými tvary pozlacených či jinak zdobených cibulovitých kopulí, různě tvarovaných prvků, zvýrazňujících jednotlivé předsazené části stavby. Jako znalec ruského církevního architekturního stylu otec Andrej hojně používal oblukovité polokruhové dekorativní vršky zdí, které jsou obecně známé mezi architekty pod svým ruským názvem „vícenásobné kokošniky“. Těmito „kokošniky“ s oblibou zdobil konzoly i spodní části bubnu, který pak přecházel ve spodní část cibulovité kopule. Do stanové střechy montoval malá ozdobná okénka, u menších staveb používal jednodušší valbové střechy, ale i je

rád zdobil různými dekorativními prvky.

Taková láska ke kráse, ztělesněná v těchto nádherných tvarech Božích příbytků, je projevem vnitřního stavu duše a ducha jejich autora. I když v širších souvislostech za skutečného autora můžeme považovat samotného Stvořitele, aby toto Boží puzení bylo vyslyšeno a procítěno, musí mít budovatel citlivé srdce a schopnost spojit se prostřednictvím své duše a svého ducha jako její nejvyšší části s Duchem Svatým. Stejnou schopnost měl například významný ikonopisec a mnich Andrej Rubljov.

Zde je seznam chrámů, ve kterých otec Andrej maloval ikonostasy a zařizoval vnitřní vybavení:

1926 — obec Russkoje
1926-27 — obec Rakošin-Russkoje
1926-27 — obec Davydkovo
1927 — obec Barbovo
1931 — Užgorod
1932 — obec Domboki
1936 — Svaljava
1936 — Mukačevo
1934 — obec Řimice
1936 — obec Chudobín
1937 — obec Střemeníčko
1939 — Olomouc
1940 — Třebíč
1942 — obec Čelechovice na Hané
1948 — Kroměříž
1949 — Medzilaborce
1950 — Prešov
obec Verneřice, okres Děčín
obec Postoloprty
Praha, katedrální chrám v Resslově ulici (kaple sv. Gorazda)
1953 — Most
Litoměřice
Podbořany
1953—58 — Žatec
obec Hořovičky
Opatov, okres Třebíč
Horšovský Týn
Plzeň
Lanškroun
Teplice
Pardubice
Ústí nad Labem
Přerov
obec Krásná Lípa
1959-60 — Liberec
Michalovce
Prešov, fakultní kaple
Česká Lípa
Rumburk, chrám a farní budova
1969 — Prešov, projekt zvonice u chrámu sv. Alexandra Něvského
1971 — Praha, ikonostas kaple v ul. V Jámě 6
1971 — Sokolov
1973 — Františkovy Lázně, malby
1973 — Opava, ikonostas
1974-75 — obec Sudice u Opavy
1976 — Ostrava

Doba pozemského života starce milujícího Boha se pomalu naplňovala. Za svůj život musel hodně strpět a vytrpět. Byl osmkrát raněn, z toho několikrát těžce, jeho

staré rány ho nesnesitelně bolely, brzy v životě přišel o manželku a musel se sám starat o těžce nemocného syna. Byl doslova tulákem bez vlastního domova.

Archimandrita Andrej se dožil 84 let a jeho život lze vskutku považovat za vzor obětavosti. Hospodin přijal jeho znavenou duši v Rumburku 13 února 1980 na svátek svatých mučedníků nezištných Kira a Jana z Alexandrie. V předtuše smrti se postaral otec Andrej o poslední zpověď a svaté přijímání, o které požádal kněze Jiřího Minčiče, který vše potřebné vykonal přesně podle pravoslavných tradic.

Odešel k Pánu veliký a pracovitý člověk, otec archimandrita Andrej, o němž se dodnes mezi lidmi říká, že jeho monastýrem bylo celé Československo.

Dne 12. února 2010 se v Ruském centru vědy a kultury za účasti metropolity Kryštofa uskutečnila mezinárodní konference u příležitosti 30. výročí zesnutí archimandrity Andreje Kolomackého.

Paměť o tomto tvůrci ikon, modlitebníkovi, budovateli a misionáři žije dál v lidských srdcích a v lidské paměti bude navždy nazýván budovatelem chrámů.

V Plzni dne 6.1.2016

protojerej Oleg Machněv

Literatura:

1. Paměti otce protojereje Vsevoloda, datované 22.11.1945 (autobiografické)
2. Krátký popis života a služby archimandrity Andreje (Kolomackého), datovaný 22.3.1950 (autobiografický)
3. Archiv Pravoslavné církevní obce v Rumburku
4. Osobní archiv Igora Kolomackého
5. Podklady mezinárodní konference, věnované archimandritovi Andrejovi. konané dne 12.2.2010, RSVK, Praha.
6. Miroslav F. Hrabec. Článek v časopisu Svět Pravoslaví č. 2/1949
7. Archiv bezpečnostních složek, svazek Nekatolické církve, arch. č: OB-107.
8. Michal Olexa (později jeromonach Alexij, monastýr Hrubá Vrbka) Ke stému výročí narození archimandrity Andreje (Kolomackého) Článek v novinách Jednota Plus ze dne 27. ledna 1996.
9. Protojerej Antonín Drda. Vyprávění: Archimandrita Andrej (Kolomacký) – stavitel chrámů a zakladatel časopisu Pravoslavná Rus.
10. Archiv hlavního města Prahy (AHMP)

Odo mňa to bolo

Svätý Serafim Vyrický

Či si niekedy pomyslel na to, že všetko, čo sa týka teba, týka sa aj Mňa? Pretože to, čo sa týka Teba, dotýka sa zreničky Môjho oka.

Si vzácny a drahocenný v Mojich očiach a Ja som si Ťa zamiloval. Preto je mi osobitne milé, že Ťa môžem vychovávať.

Keď na Teba zaútočia pokušenia a nepriateľ príde ako rieka, chcem, aby si vedel, že to bolo odo Mňa, aby si vedel, že tvoja slabosť potrebuje Moju silu a že Tvoja bezpečnosť spočíva v tom, aby si mi dal možnosť ochrániť Ťa.

Keď sa nachádzaš v ťažkej situácii, uprostred ľudí, ktorí Ťa nechápu, ktorí si nevážia to, čo je pre Teba príjemné, ktorí Ťa odstrkujú, odo Mňa to bolo.

Ja som Tvoj Boh, ktorý rozhoduje o okolnostiach. Preto nie náhodne si sa ocitol na svojom mieste. Je to práve to miesto, ktoré som Ti Ja určil.

Či si ma neprosil o to, aby som Ťa naučil pokore? A teraz som Ťa postavil práve do toho prostredia, do tej školy, kde sa tento predmet vyučuje. Tvoje okolie a tí, ktorí s Tebou bývajú, len plnia Moju vôľu. Nachádzaš sa vo finančných ťažkostiach, ledva Ti postačujú peniaze, vedz, že odo Mňa to bolo.

Pretože Ja disponujem tvojimi materiálnymi prostriedkami a

chcem, aby si sa utiekal ku Mne a vedel, že si na Mne závislý. Moje zásoby sú nevyčerpateľné. Chcem, aby si sa presvedčil o vernosti Mojej a Mojich sľubov.

Nech sa nestane to, aby Ti v Tvojej núdzi mohli povedať: „Neverili ste Hospodinovi vášmu Bohu“ (5Mjž 8, 12-13).

Prežívaš noc žiaľu? Si odlúčený od blízkych a drahých tvojmu srdcu? Odo Mňa to bolo. Ja som Muž utrpenia, zažil som bolesti. Ja som to dopustil, aby si sa obrátil ku Mne a vo Mne mohol nájsť večnú útechu.

Sklamal si sa vo svojom priateľovi, v niekom, komu si odkrýval svoje srdce? Odo Mňa to bolo. Ja som to dovolil, aby sa ťa dotklo toto rozčarovanie, aby si spoznal, že Tvojím najlepším priateľom je Hospodin. Chcem, aby si všetko prinášal ku Mne a o všetkom Mi hovoril.

Ohovoril Ťa niekto? Nechaj to na Mňa a priľni svojou dušou bližšie ku Mne, tvojmu útočisku, aby si sa ukryl pred hašterivými jazykmi. „Ja vyjavím tvoju spravodlivosť ako svetlo a tvoj úsudok ako poludnie“ (Ž 37,6)

Rozpadli sa Tvoje plány, klesol si na duši a unavil si sa? Odo Mňa to bolo. Robil si si plány, mal si svoje predsavzatia a predložil si ich Mne, aby som ich Ja požehnal. Ale Ja chcem, aby si Mne prenechal možnosť nakladať a viesť okolnosti Tvojho života. Vtedy zodpovednosť bude na Mne, pretože pre Teba je to príliš ťažké. Ty sám to nemôžeš zvládnuť, pretože ty si len nástroj a nie výkonná osoba.

Zastihli Ťa nečakané životné neúspechy a beznádej zachvátila Tvoje srdce? Vedz, že to bolo odo Mňa. Pretože Ja chcem, aby Tvoje srdce a duša vždy horeli plameňom pred Mojimi očami a víťazili Mojím menom nad každou skľúčenosťou.

Nedostávaš dlho správy od blízkych a pre teba drahých ľudí a pre svoju malomyselnosť a malú vieru padáš do reptania a zúfalstva? Vedz, že to bolo odo Mňa. Pretože týmto sužovaním Tvojho ducha skúšam pevnosť tvojej viery a nezvratnosť sľubov a silu tvojej smelej modlitby za svojich blízkych. Či nie ty si zveril starostlivosť o nich Mojej prozreteľnej láske? Nie ty si ich zveril pod ochranu Mojej Prečistej Matky?

Postihla Ťa ťažká, dočasná ale nevyliečiteľná choroba, a ocitol si sa pripútaný k svojmu lôžku? Odo Mňa to bolo. Pretože Ja chcem, aby si Ma spoznal ešte hlbšie vo svojich telesných slabostiach a aby si nereptal kvôli tejto skúške, ktorá Ti bola zoslaná. Chcem, aby si sa nesnažil preniknúť do Mojich plánov spasenia ľudských duší rôznymi cestami, ale aby si bez repta-

nia a pokorne sklonil svoju hlavu pod moju dobrotu voči Tebe.

Túžil si urobiť nejaký výnimočný skutok pre Mňa a namiesto toho si zaľahol do postele pre chorobu a slabosť? Odo Mňa to bolo. Lebo inak by si bol pohrúžený do svojej práce a Ja by som nemohol Tvoje myšlienky priviesť k Sebe. Ja Ťa totiž chcem naučiť mojim najhlbším myšlienkam a poučeniam, aby si Mi slúžil. Chcem Ťa naučiť tomu, aby si si uvedomoval, že bezo Mňa si nič. Niektorí z Mojich najlepších spolupracovníkov sú práve medzi tými, čo sú vzdialení od búrlivej činnosti , aby sa naučili ovládať zbraň neustálej modlitby.

Si povolaný k tomu, aby si nečakane zaujal ťažké a zodpovedné postavenie? Choď a spoľahni sa na Mňa. Ja ti zverujem tieto ťažkosti, a preto Ťa požehná Hospodin tvoj Boh vo všetkých tvojich skutkoch, na všetkých tvojich cestách, vo všetko dobrom, čo sa bude robiť tvojimi rukami. V ten deň dám do Tvojich rúk túto nádobu s posväteným olejom. Slobodne ho, dieťa moje, používaj.

Vždy pamätaj na to, že každá vznikajúca prekážka, každé slovo a odsudzovanie, ktoré Ťa zarmucuje, každé vyrušenie v tvojej práci, ktoré by mohlo vyvolať pocit hnevu a rozčarovania, každé odhalenie Tvojej slabosti a neschopnosti, nech bude pomazané týmto olejom, pretože odo Mňa to bolo.

Pamätaj, že každá prekážka je Božím ponaučením, preto si ulož vo svojom srdci slová, ktoré som ti povedal v tento deň: Odo Mňa to bolo.

Chráň ich, vedz a pamätaj si vždy a všade, kdekoľvek by si sa nachádzal, že každý osteň sa otupí, keď sa naučíš vo všetkom vidieť Mňa. Všetko je poslané Mnou pre zdokonaľovanie Tvojej duše, všetko to bolo odo Mňa.

Tento text adresoval svätý Serafim Vyvrický jednému zo svojich duchovných detí- biskupovi, ktorý sa nachádzal vo väzení. Nachádzame v ňom záblesk toho najhlbšieho modlitebného tajomstva, ktoré sa otvára v besede Boha s dušou človeka. Tento duchovný odkaz starca je obrátený aj k všetkým nám.

Prevzaté z knihy Boj o dušu

Starší brat

Na jar dovŕšil Igor 11 rokov. Mal staršieho brata Andreja, ktorý sa nedávno vrátil z vojny. Igor veľmi ľúbil Andreja a vo všetkom ho napodobňoval. Spolu niečo opravovali v otcovej dielni, spolu po večeroch čítali Bibliu a diskutovali o prečítanom. Andrej stále chápal Igora. A ten sa mu, ako priateľovi, zdôveroval so svojimi snami a tajomstvami.

No tentokrát Igor nemal šťastie. Len čo sa objavil na hlavnej ulici, hlučná skupina teenagerov mu nečakane zahatila cestu.

„Daj sa mi povoziť na bicykli!“

„Brzdi!“

„Aký krásny nový bicykel!“

Keď tu zrazu si niekto sadol dozadu na bicykel a Igor bol nútený zastaviť. Chlapcov Igor nepoznal, a preto sa neponáhľal im bicykel dať.

„Čo nepočuješ? Daj nám svoj bicykel!“ zakričal jeden z chlapcov, trošku vyšší od Igora, a schytiac ho za ruku, odvliekol ho bokom.

„To nie je môj bicykel,“ pokúsil sa protestovať Igor, no nestihol dohovoriť, keď ho niekto udrel do chrbta. Igor vykríkol od bolesti, no nechystal sa vzdať bicykla. Chlapci mu vytrhli bicykel z rúk a jeden z nich na ňom utiekol za roh. Ostatní, vidiac, že sa Igor nebráni, vrhli sa na neho a začali ho biť.

„Andrej, bijú ma!“ zakričal z posledných síl Igor. Jeden z chlapcov, sediaci na Igorovi sa zarazil. „Kto je Andrej?“ ostražito sa opýtal a obzrel sa okolo seba.

„To je môj starší brat,“ podvihol sa Igor. „Ja mu všetko poviem! To je jeho bicykel!“ A ešte silnejšie zakričal: „Andre-e-e-j!“

Niekde zatrúbilo auto, a chlapci sa zrazu rozpŕchli do strán. Tu spoza rohu sa vrátil na bicykli ich kamarát. Uvidiac bežiacich kamarátov, hodil bicykel a dal sa na útek. Igor vyskočil na nohy, poutieral si nos, rýchlo zdvihol bicykel a prehĺtajúc slzy odišiel domov.

„Čo sa stalo? Prečo si sa tak skoro vrátil domov?“ začudoval sa Andrej, uvidiac zašpineného a zarmúteného brata.

„Napadli ma chlapci...“ Vzlykajú od hanby, porozprával Igor o pokazenej prechádzke.

„Neplač Igor, nestojí to za to. Poď, pôjdeme si sadnúť na lavičku a porozprávame sa.“
Andrej oprášil bratovi šaty, uhladil rozstrapatené vlasy a zatrasúc jeho ramenom, povedal:
„Zažiješ toho veľa, braček, trošku pretrp! Je veľmi dobré, že si sa s nimi nezačal biť.“
Zamyslene sa pozrel do diaľky a povedal: „Vieš, dnes si sa zachoval tak, ako to robím ja v ťažké momenty.“
Igor si ťažko vzdychol a udivene sa opýtal: „ Azda ťa niekto bije?“
„Nie, mňa nikto nebije,“ usmial sa Andrej, „no ako u všetkých ľudí, aj ja mám nemilosrdného nepriateľa – diabla. Chodí za mnou ako revúci lev a hľadá, ako by mi mohol uškodiť a ako ma naviesť na hriech alebo nepoctivosť. No a tak, ako ty dnes, sa vtedy obraciam k svojmu staršiemu Bratovi.“
„O kom to rozpráva?“ nechápal Igor a nedôverčivo pokračoval: „Kto je tvoj starší brat? Nebodaj otec?“
„Nie. Mojím starším bratom je Iisus Christos.“ Igor s údivom pozrel na Andreja.
„Prines mi Bibliu!“ poprosil ho Andrej. Igor vošiel do domu a vrátil sa s Bibliou.
„Mám špinavé ruky. Otvor ty, prosím ťa, Evanjelium podľa Mareka a prečítaj posledný verš tretej kapitoly.“ Igor bez problémov našiel potrebný verš a prečítal:
„Lebo kto bude plniť Božiu vôľu, ten Mi je brat, sestra, matka.“
„To sú, Igor, slová samotného Hospoda Iisusa Christa. A presne tak, ako od teba utiekli tí chlapci, vyľakajúc sa ma, uteká aj satan, pretože Christos je silnejší než on. Mať Iisusa Christa za staršieho brata je veľká výsada v tomto živote, i v budúcom. Ty si ma volal, no ja som nepočul, pretože som bol ďaleko. A Hospodin nás počuje odvšadiaľ, pretože On je Boh všadeprítomný.“
Andrej pohladil poškriabanú ruku Igora a opýtal sa ho:
„Bolí?“ Igor prikývol.
„Ja veľmi chcem,“ pokračoval Andrej, „ aby sa Iisus stal aj tvojím starším Bratom. A aby si sa s Ním zblížil, musíš sa pred Bohom kajať zo svojich hriechov. Vtedy Krv Iisusa Christa očistí tvoje srdce od každého hriechu a zblíži ťa s Ním. Bratom Iisusa Christa môže byť iba ten, kto robí to, čo chce Boh. A ak ľúbiš mňa, mamu aj otca, to Iisus je dôstojnejší väčšej lásky. On je verný priateľ. V Jeho priateľstve, v Jeho láske sa nikdy nesklameš!“

http://gorodvery.ru/index.php/2013-02-26-05-42-14/1016-2016-01-20-12-53-21

Preložila Mgr. Alena Hvižďaková

Milé decká, do redakcie sa nám zatúlal akýsi škriatok, pomenil obrázky a narobil nám šarapatu. Pômôžte nám ich opraviť a nájdite vštkých šesť rozdielov.

Duchovná abeceda archimandritu Efréma, igumena svätého a čestného monastieraVatoped (Svätá hora Athos)

Boh

Boh, ktorý nám ponechal svedomie, vôľu a slobodu, čaká od nás, aby sme po Ňom túžili. Boh chce byť našou prvou láskou. Preto ešte z čias Starého Zákona je prvým a najväčším prikázaním milovať Boha celým srdcom, celým rozumom, celou silou, celou svojou mysľou. A tiež sa modlite, modlite sa od srdca k Božej Matke... Bohorodičku treba prosiť obzvlášť, lebo mala najväčšiu lásku, mala najväčšiu úctivú smelosť pred Bohom. A táto božská láska, božská odvaha nám pomáha načúvať svojmu životu. Takýmto svojím postojom získavame blahodať vo svojom srdci, bdelosť a triezvosť (rozvážnosť). Ako hovorí apoštol Peter: „Buďte rozvážni a bdejte“ (1 Pet 5,8). Vo svojej podstate je duchovný život neustála rozvážnosť a pozorovanie svojho srdca, aby sme mali neprestajný kontakt s Bohom.

Bohorodička

Božia Matka kvôli svojej neopísateľnej čistote dostala moc modliť sa a zastávať sa za celý svet pred svojím Synom. Boh osvietil Cirkev cez Svojho Svätého Ducha a Cirkev najviac zo všetkých uctieva Božiu Matku. Každý z nás, kto pozerá na Jej ikonu, dostáva silu, podporu a útechu. Ona sama prorocky predpovedala: „Odteraz ma budú blahosloviť všetky pokolenia!“ (Lk 1,48).

Musíme ju bez ustania prosiť a modliť sa, aby Bohorodička prosila pre nás milosrdenstvo u Svojho Syna. Ona nám bude vždy podávať sily, aby sme žili dobrým skutkom (podvihom) viery, majúc pred sebou obraz pôvodcu a uskutočňovateľa viery Isusa Christa.

Každý z nás ma svoje životné problémy, občas sa do takých situácií dostávame... Je veľmi vážne pociťovať dostupnosť pomoci Bohorodičky. Preto ju prosme neustále, aby nás nikdy neopustila, aby nám dávala tú útechu, ktorej potrebu cíti každá ľudská duša. V každom z nás vrú rôzne filozofic-

ké učenia, a čím ďalej, tým viac sa zamotávame v tom všetkom, neustále kráčame po ceste pochybnosti i chaosu. A práve v tom čase Božia Matka akousi tajnou cestou vstupuje do nášho srdca a umocňuje vieru vo Svojho Syna. Viera je kľúčom ku všetkým tajinám. V Novom Zákone vidíme, ako často Christos hovoril o sile viery: „Ó, žena, veľká je viera tvoja“ (Mt 15, 28). „Viera tvoja ťa spasila!“ (Mt 9, 22; Mk 5, 34; Mk 10, 52; Lk 7, 50; Lk 8, 48; Lk 17, 19; Lk 18, 42).

Dar viery je veľký dar. A ešte väčšie požehnanie je, ak po ceste viery kráčate s blahoslovením (požehnaním) Božej Matky. Nech vždy bude Bohorodička s vami.

Myslím si, že to, čo Ju najviac zarmucuje, sú telesné hriechy, blud, cudzoložstvo, smilstvo, sodomský hriech, pretože podobné hriechy vedú k znetvoreniu a znehodnoteniu ľudskej osobnosti.

Myslím si, že najviac sa Bohorodička raduje pokániu hriešnikov. Veď Ona je Prostredníčka, Zástupkyňa, Pokroviteľka i Prosebníčka u svojho Syna i svojho Boha za spasenie sveta. Mnohí otcovia nie raz videli ako sa Božia Matka v slzách modlí pred Božím prestolom za pokánie, hoci len jedného hriešnika. Ak vidí, že sa ktosi kajá, napravuje, odvracia sa od hriešneho života a vracia sa do Cirkvi, bezpochyby je veľká jej radosť. Ako sme už spomínali, veľmi príjemné sú jej nevinnosť, duševná a telesná čistota.

V zastúpení Božej Matky je spasiteľná sila. Ona je milostivá Matka milostivého Pána Isusa Christa. No táto jej milosť sa stáva neúčinnou, ak niekto nástojčivo činí hriech aj skutkom a neprináša pokánie. Ale tam, kde je pokánie, nepozerajúc na všetky hriešne vášne tohto človeka, je pomoc Božej Matky nesporná.

Takže nikdy nezúfajte. Ona nás zachráni. Iba sa musíme aj sami trošku posnažiť. Je nad nami a čaká na ten správny okamih, aby nám čo najlepším spôsobom pomohla. Pretože viem, že jej Syn sa nechal ukrižovať kvôli nám. Nikdy nikto nedostal také osvietenie a blahodať ako Ona. Pozná, čo znamená mníšstvo, pretože je sama monaška. Amiň.

Kniha: „Alfavit duchovnyj archimandrita Jefrema, igumena Svjaščenoj i Čestnojobiteľi Vatoped.“ Moskva 2013

Preklad: jeromonach Alexander

Katechéza a mladý človek

Na úvod tohto článku je nevyhnutné povedať si pár slov o tom, čo je to vlastne katechéza. Slovo, s ktorým sa v dnešnej dobe stretávame pomerne zriedkavo, no v cirkevnej a teologickej terminológii zastáva svoje nezastupiteľné miesto. Katechéza ako taká má svoj nenahraditeľný význam a zastáva popredné miesto v kontakte medzi cirkvou a veriacimi. Katechéza je teda zámerný, riadený a nesmierne zložitý proces, pri ktorom sa konkrétnymi metódami vplýva na katechizovaný objekt za účelom dosiahnutia požadovaného výsledku, to jest uvedomenie si hriešnosti a nedôstojnosti katechizovaného objektu a taktiež dosiahnuť snahu o zmenu života starého na život v Christu.

Inými slovami je katechéza neustále vzdelávanie katechizovaného objektu, pri ktorom sa katechéta, resp. kňaz snaží o vnútorný prerod človeka a aby v ňom vyvolal túžbu po Christovi a živote s Ním. Hovorenie o takýchto procesoch by sa mohlo na prvý pohľad zdať veľmi zložité. Avšak je nesmierne dôležité pochopiť, aký význam má pre veriacich, a najmä mladých, v dnešnej dobe katechéza ako taká.

Katechéza, aby dosiahla požadované výsledky, musí spĺňať určité podmienky. Nevyhnutnosť katechézy v dnešnej dobe stojí na samotnej evanjeliovej zvesti a osobnosti Isusa Christa, ktorý sám neustále katechizoval židovský národ a sám pri poverení apoštolov, aby sa stali učiteľmi im hovorí, aby národ „vyučovali“. Týmto sa teda potvrdzujú slová o nevyhnutnosti katechézy.

Ako však toto všetko súvisí s mladými ľuďmi? Veľmi výrazne. Hoci sa častokrát stretávame s názorom, že katechéza stratila v dnešnej dobe svoje opodstatnenie, nie je to tak. Katechetická práca na farnosti je častokrát jediným spôsobom, ako sa mladí ľudia môžu dostať k učeniu cirkvi. Ak hovoríme o reálnej situácii, musíme konštatovať, že mladí ľudia v mnohých prípadoch obmedzujú starostlivosť o svoj duchovný život a jediným prejavom ich náboženskej príslušnosti je nedeľná návšteva chrámu. S týmto novodobým fenoménom sa stretávame čoraz častejšie. A práve v tomto momente zohráva svoje nezastupiteľné miesto katechéza. Chrámová kázeň ako jeden z prostriedkov katechézy je nesmiernou možnosťou cirkvi, ako prilákať mladého človeka. Na každej jednej kázni, ktorá je prednášaná v zrozumiteľnom jazyku mladých ľudí, a na ktorej sa mladý človek zúčastní, je prínosom pre daného mladého človeka. A možno práve toto je prostriedok, ktorý spôsobí v človeku želanú zmenu a životný prerod. Preto nezanedbávajme

dôležitosť kázní, ale snažme sa vnímavo počúvať, aby sme s dobrým úmyslom prijímali Christove slová prostredníctvom Cirkvi.

Literatúra:

Krátky slovník slovenského jazyka

Kormaník, Peter, Pravoslávne dušpastierstvo III.

Kuzyšin, Bohuslav, Vybrané kapitoly z katechetiky

Maroš Hopta

Oko

Operácia oka

K starcovi Paisijovi prišiel mladík, ktorý oslepol na jedno oko a hrozilo nebezpečenstvo, že stratí aj druhé. Lekári mu povedali, že sa musí podrobiť operácii, ale nemohli sa zaručiť za výsledok zásahu. Povedal o probléme starcovi a prosil o jeho radu. Starec mu odpovedal, aby sa podrobil operácii, ktorú mu odporúčali lekári. Mladík sa však bál a opäť sa opýtal starca:

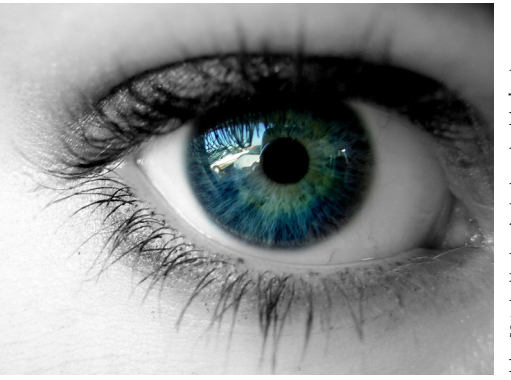

- Otče, čo budem robiť, ak stratím aj druhé oko ? - Nezarmucuj sa, s Božou pomocou pôjde všetko dobre. Ľudsky ti hovorím, že ak ho stratíš, ja ti dám svoje a tak budeme vidieť obaja! Ale opakujem ti, že všetko pôjde dobre. Nakoniec sa mladík podrobil operácii a všetko dobre dopadlo. Lekár mu neskôr vyrozprával, že počas operácie cítil, akoby mu niekto držal ruku a viedol ho.

O daniach

Jednému návštevníkovi starec Paisij povedal:

- Všetci musia platiť dane, ktoré určuje štát, pretože ak nebudú platiť, potom dochádza k dvojnásobnému zlu. Jedným zlom je to, že naša krajina „padne" ekonomicky a my budeme závislí od iných štátov, ktoré nám budú rozkazovať a v našej krajine sa bude diať to, čo chcú oni.

Druhým zlom je to, že ak nebudú všetci platiť dane, potom budú platiť len úprimní a uvedomelí a

budú samozrejme nútení platiť za iných, ktorí neplatia. Lebo štát v každom prípade musí určiť istú sumu, ktorú potrebuje, a tak všetci budú dávať po troške. Ak však niektorí nebudú platiť, štát hodí celú ťarchu na úprimných a oni tak budú niesť celé bremeno.

Náš Pán, aby nám ukázal, že musíme platiť dane, aj keď sám bol Boh, v Jeruzaleme platil dane: „Keď prišli do Kafarnaumu, pristúpili k Petrovi vyberači dvojdrachmy a povedali: „Váš učiteľ neplatí dvojdrachmu?“ Hovorí: „Áno, platí.“ A keď vošiel do domu, Isus ho predišiel v reči a povedal: „Čo si myslíš, Šimon? Od koho berú poplatky alebo daň? Od svojich synov, či od cudzích?“

Peter mu hovorí: „Od cudzích.“ Isus mu hovorí: „Teda synovia sú oslobodení.“ (Mt 17, 24-27).

Apoštol Pavol v liste k Rimanom (13. kap.) hovorí: „Každá duša nech je podriadená vrchnostiam, lebo niet vrchnosti, ak len nie od Boha. A tie, čo sú od Boha sú ustanovené. Kto sa teda postaví proti vrchnosti, postaví sa proti Božiemu zriadeniu a tí, čo sa postavia proti, odnesú si odsúdenie... Preto sa jej treba podriadiť nielen pre trestajúci hnev, ale aj pre svedomie. Preto aj dane plaťte, lebo vrchnosti, ktoré sa starajú o ich vyberanie, sú Božími služobníkmi. Dávajte každému, čo ste dlžní: Komu daš, tomu daš, komu mýto, tomu mýto... Nikomu nebuďte nič dlžní, okrem vzájomnej lásky!“

Zdroj: Jeromonach Christodoulos Svätohorský, Starec Paisij, Prešov 1999.

Pripravila Zuzana Sadilková

Zo života BPM

Nedeľa žien Mironosíc v Humennom (10.4.2016)

Každoročne si v chráme pripomíname sviatok žien Mironosíc. Pod vedením Mgr. Jany Harasimovej si mládežníci po nedeľnej sv. liturgii pripravili kultúrno–duchovný program pre všetky ženy. Počas tohto programu odznelo veľa úprimných básničiek a pesničiek zo sŕdc detí, ktoré úprimne ďakovali svojim mamám za ich obetu, starostlivosť a za to, ako ich vychovali.

Mládežníci z Humenného

Konferencia

Dňa 5.4.2016 sa na akademickej pôde Pravoslávnej bohosloveckej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove už po ôsmykrát konala konferencia s názvom Pravoslávie a súčasnosť. Zmyslom tejto konferencie je priniesť rôzne pohľady na to, ako v dnešnej dobe vidíme Pravoslávie a Pravoslávnu cirkev. Táto konferencia je vysoko prínosná najmä v tom, že dáva možnosť študentom predniesť svoje poznatky z oblasti, ktorej sa venujú na vedeckej akademickej pôde. Túto možnosť pravidelne využívajú aj bohoslovci Pravoslávneho kňazského seminára, ktorí sa na tejto konferencii aktívne zúčastňujú so svojimi príspevkami. Tento rok sa

so svojimi príspevkami rozhodli vystúpiť Daniel Omaska, Ľuboš Savčák a Maroš Hopta, čím dokázali, že byť bohoslovcom a študentom PBF je síce v dnešných podmienkach pomerne náročné, no nie nezvládnuteľné. Príspevky budú publikované širokej verejnosti vo forme elektronického zborníka na stránke pulib.sk v sekcii elektronické dokumenty.

Koncert

Dňa 24.4.2016 sa v priestoroch chrámu sv. Jána Bohoslova v Pravoslávnom kňazskom seminári v Prešove konalo vystúpenie zboru Pravoslávnej bohosloveckej fakulty pod vedením doktorky Anny Derevjaníkovej v rámci 50. ročníka kultúrno-športového obdobia s názvom: Akademický Prešov – univerzita mestu, mesto univerzite. Zbor vystúpil s programom pod názvom: „Umelecké matiné na Kvetnú nedeľu“. V rámci tohto koncertu zbor predniesol niekoľko piesní zo svojho repertoáru. V prestávkach sa k prítomným poslucháčom prihovorila dirigentka zboru. Týmto patrí nevysloviteľná vďaka doktorke

Derevjaníkovej, ktorá obetavou prácou pripravuje Zbor PBF a zviditeľňuje tak nie len činnosť Pravoslávnej bohosloveckej fakulty v Prešove, ale v neposlednom rade dôstojne reprezentuje našu cirkev. Videá z koncertu sú umiestnené na portáli youtube.com pod názvom: „Zbor pravoslávnej bohosloveckej fakulty“.

Bohoslovci

Mobilné pravoslávne aplikácie Knižnica

Znova vám chcem predstaviť ďalšiu aplikáciu, ktorá by vám mala uľahčiť život a bola by prínosná aj pravoslávnym kresťanom. Ide o pravoslávnu knižnicu v cirkevnoslovanskom jazyku. Osobne túto aplikáciu využívam veľmi často. Mať pri sebe evanjelium, časoslov, služebnik, trebnik, oktoich, miney, obrovské množstvo kánonov, akafistov, celý psaltir, modlitebník (molitvoslov) a mnoho, mnoho ďalšieho. Väčšina týchto kníh je na Slovensku ťažko dostupná a navyše dosť nákladná. V tomto vidím veľké plus tejto aplikácie a hlavne to, že je úplne bezplatná. Knižnicu môžete používať na smartphonoch aj na tabletoch, ale je dostupná iba pre platformu Android.

библиотека цс вер.2 od autora Alexander Semeniuk je už druhou verziou tejto knižnice a z vlastných skúseností vám viac odporúčam túto druhú verziu. Je prehľadnejšia a jednoduchšie sa používa. Aplikáciu si nainštalujete pomocou obchodu Play. Pri prvom spustení treba zakliknúť prvú z možností - „системный каталог“ a potvrdiť naľavo dole tlačidlom „принять“, následne potvrďte informačné okno, ktoré sa vám tam zobrazí. Je to informácia o novinkách v aplikácii. Objaví sa vám biela stránka, kde dole budete mať v červenom rámčeku „выберите книгу из библиотеки“. Po kliknutí na červený rámček budete mať hore vpravo dve šípky, v kruhu, po kliknutí na ne, sa vám zobrazia všetky dostupné knihy. Môžete si ich inštalovať osobitne alebo pomocou dvoch šípok, ktoré idú hore a dole. Ak na ne kliknete, začnú sa vám automaticky inštalovať všetky knihy (do dnešného dňa 374 kníh) a toto je jediná vec pri tejto aplikácii, pri ktorej potrebujete internet. Ďalej funguje aplikácia aj bez internetu. Inštalácia môže trvať aj niekoľko minút, to však závisí od vášho internetového pripojenia. Ďalšou výhodou aplikácie je to, že si môžete prispôsobiť veľkosť písma, denný a nočný režim, počet stĺpcov a ďalšie veci. Ak čítate nejakú z kníh a aplikáciu zavriete, znova pri zapnutí sa vám zapne tam, kde ste prestali. Knihu si zapnete tak, že si vyberiete knihu z jedného zo zoznamov. Kliknete na ňu a zvolíte prvú možnosť - čítať. Strany posúvate buď kliknutím na pravú alebo na ľavú stranu displeja, alebo posunutím prsta po displeji. Ak kliknete do prostriedku displeja, objaví sa vám ponuka, v ktorej si môžete vybrať prejsť do obsahu danej knihy, použiť záložku, prejsť na nedávne, vrátiť sa do knižnice, zmeniť nastavenia alebo prejdete k informáciám.

Táto aplikácia sa vám môže zdať trocha zložitá, ale po veľmi rýchlom

čase sa do toho dostanete a verím tomu, že neskôr sa táto aplikácia stane vašou každodennou súčasťou. Aj napriek tomu nezabúdajme na čaro originálnej knihy, lebo listovať v knihe je predsa len väčší zážitok, ako listovať v mobile.

Matúš Rošič

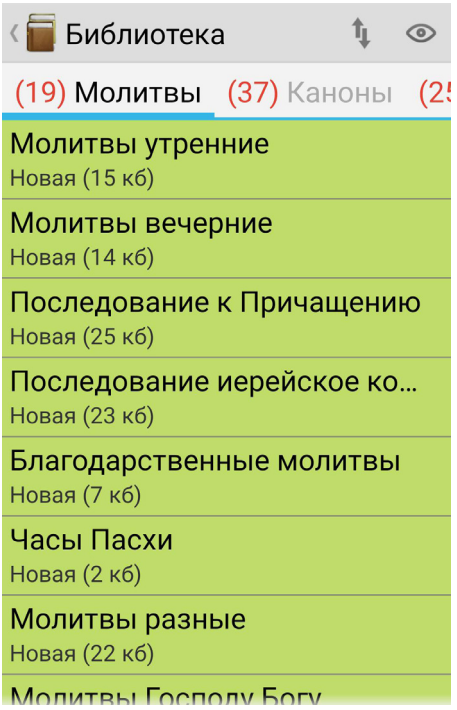

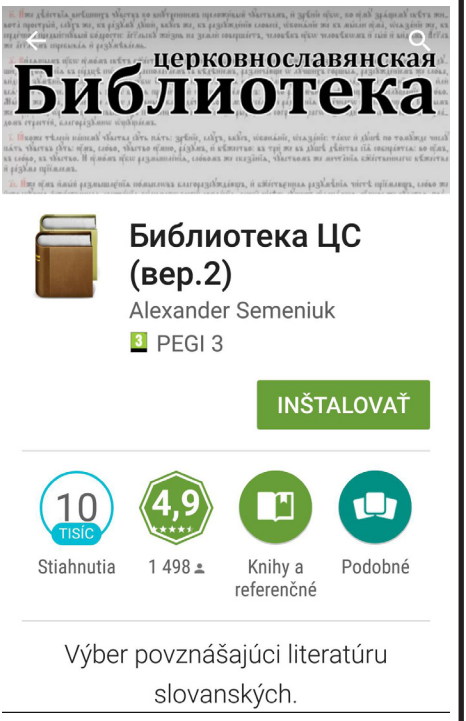

Christós voskresé iz mértvych, smérťiju smérť popráv, i súščym vo hrobích živót darováv.

Bohoslovec na cestách

Jordánsko

Aj keď väčšina turistov navštevuje hlavne Izrael a Palestínu, my sme sa rozhodli, že navštívime aj Jordánsko. Jordánsko je síce moslimská krajina, aj samotný kráľ je moslim, ale má veľmi kladný vzťah ku kresťanstvu, dokonca aj jeho stará mama údajne prijala pravoslávie. Tak isto aj zákony sú postavené tak, aby boli všetky vierovyznania rovnocenné. V tejto krajine stále platí zákon „oko za oko, zub za zub" a za smrť trest smrti. Preto je tu dosť pokojne. Cesta do Jordánska nám zbehla veľmi rýchlo a už sme boli na hraniciach. Na hraniciach sme opustili náš autobus (za hranicami nás čakal iný) a hranicu sme prechádzali pešo. Dá sa povedať, že celý prechod cez hranice bol veľmi pokojný a ani nejaké čakanie sme nezažili. Na jordánskej strane naša skupina išla osobitne, colníci trochu nechápali, prečo sme v jednej skupine aj Slováci, Poliaci a Američania a všetci rozprávame po rusky. Trochu sme sa divili, že okrem kontroly pasov nám skenovali aj oči. Bolo to dosť zábavné, lebo niektorým sa to podarilo až na niekoľký pokus. Neskôr nám samozrejme „došlo", že ženy v moslimských krajinách chodia zahalené, tak je to jediný spôsob kontroly. Za hranicou nás už čakal autobus a pri ňom stáli traja ľudia - náš nový šofér, nová sprievodkyňa a ochrankár. Áno, presne, ochrankár, aj keď som na začiatku vravel, že v krajine je pokoj, predsa každá skupina dostáva zadarmo od štátu člena turistickej polície. Aj pri každej pamiatke alebo chráme sa nachádzala stanica turistickej polície. Po tomto zistení sa človek cítil ešte bezpečnejšie. Dali sme sa na cestu do hotela. Cesty v Jordánsku by som prirovnal k našim, neboli až také pohodlné ako tie Izraelské. Keď sme prichádzali k hotelu, bola už tma a veľa toho vidieť nebolo, keď tu zrazu sme zastavili pri niečom, čo pripomínalo colnicu. Dnu vošla ochranka a skontrolovali nám pasy, či sú v autobuse ľudia, ktorých majú oni na zozname a rozdali nám visačky. Upozornili nás, aby sme ich mali počas celého nášho pobytu a pohybovania sa mimo budovy hotela stále na krku. Cesta od tej „colnice" k hotelu trvala ešte niekoľko minút. Na recepcii sme sa rozdelili do dvojíc tak, ako aj

v predchádzajúcich hoteloch a dohodli sme sa na čase zajtrajšej liturgie, keďže bola sobota. V izbe ma zaujal megafón alebo lepšie povedané reproduktor, ktorý bol na stene. Zhodli sme sa na tom, že to slúži pravdepodobne ako budíček kvôli liturgiám. No mýlili sme sa! V noci, približne o pol piatej ráno, sa reproduktor rozozvučal, po prebratí som sa ani nestihol zamyslieť nad anglickou verziou, už nasledovala arabská verzia a hneď zase anglická. V polospánku som rozumel iba „opustite hotel“ a „nepoužívajte výťah.“ Ako prvé

mi napadlo, že som nikde žiaden výťah nevidel. Zobudil som svojho otca, ktorý bol so mnou v izbe, ale jeho reakcia ma úplne zarazila. S pokojom Angličana sa na mňa pozrel a so slovami: „Ak ma chce nejaký beduín zastreliť, nech si po mňa príde!“ ostal v izbe. Na chodbe bol dosť veľký ruch, bežal som dole na recepciu pozrieť sa, čo sa deje. Tam som našiel recepčného, ktorý úplne zúfalo zo skrine, ktorá mala asi dva metre na výšku a meter na šírku a bola plná káblov, vyťahuje jeden kábel po druhom. Ubezpečil ma, že nič sa nedeje, že sa omylom spustil požiarny poplach. Upokojili sme ľudí a vrátili sme sa do postelí. Aj keď sme sa ráno nad tým všetci zasmiali, v tú chvíľu nám to nebolo jedno. A ukázalo sa to aj na liturgii, kde k spovedi a neskôr k svätému prijímaniu pristúpili takmer všetci naši palomníci. Po liturgii a raňajkách sme si konečne obzreli hotel. Bola to nádherná budova, ktorá sa rozprestierala hneď na brehu rieky Jordán. Hotel patrí ruskej pravoslávnej misii a celý ho dal postaviť ruský prezident Vladimír Putin a aj pozemok hneď na brehu vybavil on. Je to veľká rarita kvôli tomu, že na brehu Jordánu sa nesmú budovy stavať. Dokonca aj náš hotel mal vytýčené miesta, kde sa po zotmení už nesmelo ísť. Bolo to kvôli tomu, že to bolo hraničné pásmo s republikou Izrael. Chrám bol celý rozpísaný. Rozpis robili najlepší ikonopisci z Ruska a celý chrám, ktorý bol dosť veľký, rozpísali za tri mesiace. Chrám bol súčasťou hotela, nachádzal sa na prvom poschodí. Ikonostas nebol rozpísaný, bol dosť netradičný a ikony boli na ňom spravené z mozaiky, Jordánsko je totiž krajinou s veľkou tradíciou mozaiky. A naša cesta po poznávaní Jordánska sa mohla začať... (Pokračovanie nabudúce)

Matúš Rošič

KNIŽNÁ EDÍCIA
ARCHANJELA
RAFAELA

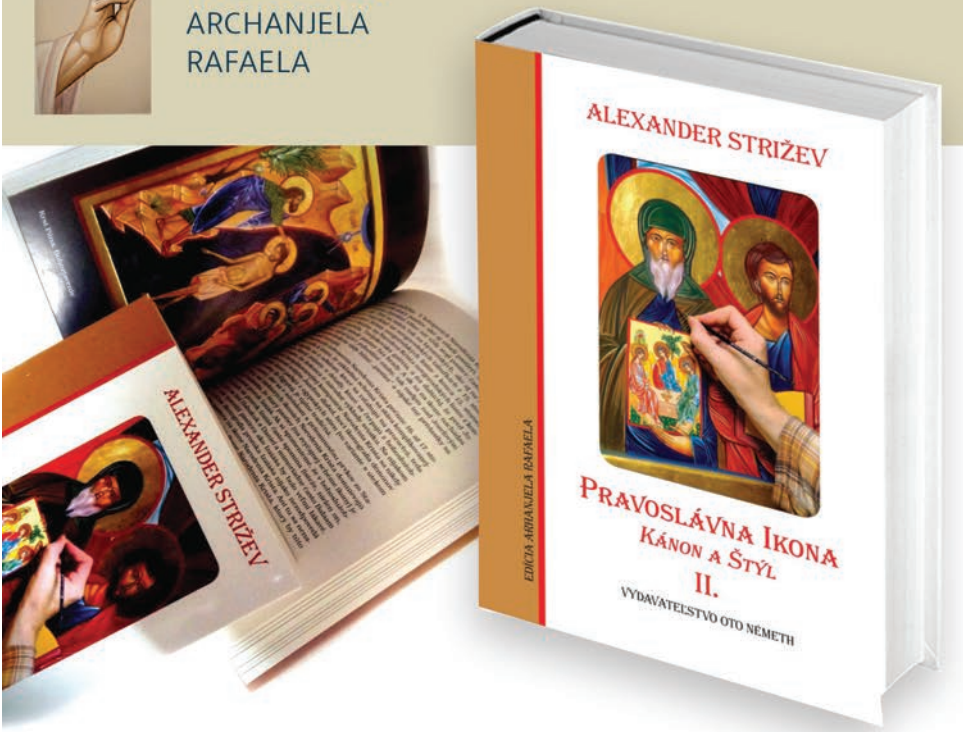

Dovoľte, aby sme Vám ponúkli druhú časť knihy
ALEXANDRA STRIŽEVA

PRAVOSLÁVNA IKONA
KÁNON A ŠTÝL II.

Kánon ikony by sa mohol zdať na prvý pohľad veľmi prísny, obmedzujúci slobodu ikonografa. Významné osobnosti, ktoré zasvätili svoj život písaniu ikon, ako napr. mních Gregor Krug či Leonid Uspenskij, nás presvedčia o tom, že práve vernosť kánonu, ktorý sa po stáročia odovzdával, prináša ikonografovi pravú slobodu, vedúc ho do svetla Pánovho premenenia.

Pútavý obsah knihy bohato ilustruje 32 plnofarebných a 150 čiernobielych obrázkov. Počet strán 304.

Knihu si môžete objednať priamo z našej ikonopiseckej dielne za zvýhodnenú cenu: **10 eur** + poštovné.
Pri väčšom odbere kníh nad 5 ks cena: 8 eur

ikonopisec@gmail.com
Telefonicky denne
až po 14.00 hod.
mobil: 0905 993 988

DETSKÝ LETNÝ TÁBOR

dedinka Uličˇ

11. júl – 16. júl 2016

BRATSTVO PRAVOSLÁVNEJ MLÁDEŽE V HUMENNOM A PRAVOSLÁVNA CIRKEVNÁ OBEC V HUMENNOM

Odchod **11. 7. 2016 o 8.00** hod.
od Chrámu sv. Cyrila a Metoda
v Humennom.

ČO ŤA ČAKÁ?

POHYBOVÉ AKTIVITY
AKTIVITY SPOJENÉ S HUDBOU
VEČERNÝ TÁBORAK
NEZABUDNUTEĽNÉ ZÁŽITKY
KOPEC ZÁBAVY A NOVÍ KAMARÁTI

CENA – 60€

deti navštevujúce náboženstvo – **55€**
deti zapájajúce sa do aktivít – **50€**

NEZABUDNI!

preukaz poistenca
modlitebnú knižku
oblečenie na túru, do chrámu a na športovanie
hygienické potreby
vreckové

KONTAKT: *0911 966 483* (o. duchovný Humeník)
0902 604 806 (Michaela Surgentová)

NAHLÁSIŤ SA DO 3. JÚLA 2016!

Podmienky prijímacieho konania

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Kontakt:
Masarykova 15, 080 01 Prešov
Tel.: 051/ 7721 216
e-mail: helena.kuzanova@unipo.sk

www.unipo.sk/pravoslavna-bohoslovecka-fakulta
www.unipo.sk

Termín podania prihlášky (1.,2. stupeň) do:	**30. 4. 2016**
Termín podania prihlášky (3. stupeň) do:	**31. 5. 2016**
Termín prijímacieho konania:	**3. 6. 2016**
Termín podania prihlášky (2. kolo) do:	**15. 8. 2016**
Termín prijímacieho konania (2. kolo):	**25. 8. 2016**
Poplatok za prijímacie konanie:	tlačená prihláška - **34 €** elektronická prihláška - **20 €**

Banka:	**Štátna pokladnica**
Variabilný symbol:	**106003**
Konštantný symbol:	**0558**
Účet:	**7000066503/8180**
IBAN:	**SK 158180 000 000 7000066503**
BIC, SWIFT:	**SPSRSKBAXXX**

Adresa na zaslanie poplatku: **Prešovská univerzita v Prešove, Ekonomický útvar, Ul. 17. novembra 15, 080 01 Prešov**

Adresa na zaslanie prihlášky: **Prešovská univerzita v Prešove, Pravoslávna bohoslovecká fakulta, Masarykova 15, 080 01 Prešov**

1. Akreditované študijné programy:

Vysvetlivky: ***FŠ*** *– forma štúdia,* ***D*** *– denná,* ***E*** *– externá,* ***T*** *– udelený akademický titul,* ***R*** *– štandardná dĺžka štúdia v rokoch*

Akreditované študijné programy:		**FŠ**	**T**	**R**
preventívna sociálna práca	(1. stupeň)	D	Bc.	3
charitatívna a sociálna služba	(1. stupeň)	D/E	Bc.	3/4
charitatívna a sociálna služba	(2. stupeň)	D	Mgr.	2
pravoslávna teológia	(spojený 1. a 2. stupeň)	D	Mgr.	5
pravoslávna teológia	(3. stupeň)	D/E	PhD.	4/5
charitatívna a sociálna práca	(3. stupeň)	D/E	PhD.	4/5
Rigorózne konanie v študijných odboroch:				
pravoslávna teológia			ThDr.	
sociálna práca			PhDr.	

CENA – 30€

Iba za cestovné!
Doporučujeme poistiť sa.

PÚŤ NA SV. HORU GRABARKU

od 17. augusta – 19. augusta 2016

Odchod 17. augusta 2016
o 19:00 hod.
od Pravoslávneho chrámu
sv. Cyrila Metoda v Humennom.

Nahlásiť sa do 20. Júla 2016!
Bližšie info u o. duchovného Humeníka – 0911 966 483

Pútnické zájazdy po svätých miestach
Matúš Rošič
Komenského 2661/11, Snina 06901
tel.: 0918 305 415
mail.: rosic.matus@gmail.com

Vás pozýva na pravoslávny detský tábor
„СТЕЖИНА ДОБРА“
na Ukrajine
s témou: Viera, nádej a láska

OD 08.07.2016
DO 21.07.2016
pre deti
od 8 do 14 rokov
cena 150€

Bližie informácie a prihlášky vám poskytnú:
Matúš Rošič
tel.: 0918 305 415
mitr. prot. Mgr. Michal Rošič
tel.: 0907 416 999

BPM Košice v spolupráci s ÚER PC Michalovce organizuje

Tábor IXΘYΣ

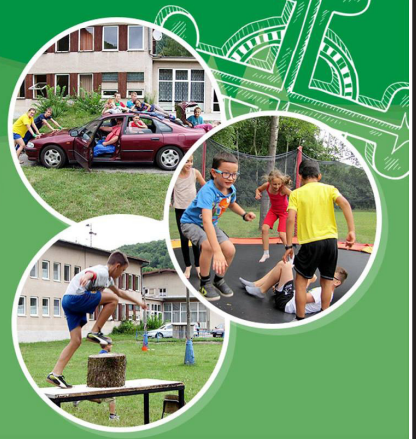

Kedy: 24.7.–30.7. 2016

Kde: Floriho chata
Mníchovsky potok
pri Bardejove

6 -14 rokov

Cena: **90 €** (6 dní: ubytovanie, 6x denne strava a pitný režim, výlety, poistenie)
Počet je obmedzený, tak neváhaj a prihlás sa **do 26. 6. 2016!**

Katarína Sopková - vedúca mládeže v Košiciach:
tel. číslo: **0944 933 934** (prosím kontaktovať po 15:00 h cez pracovný týždeň)
email: bpm.kosice@gmail.com
Je potrebné si vybaviť **preukaz na bezplatnú prepravu vlakom** (dieťa do 15r.)

kreatívny
letný tábor

„Šikovné ručičky“

Kde?
podtatranské prostredie obce Mlynčeky, okr. Kežmarok

Kedy?
týždeň 18. - 22. júla 2016

Pre koho?
pre deti a mládež 6 - 17 rokov

Program tábora:
- celodenné kreatívno-umelecké činnosti
- nácvik základov prvej pomoci
- rôzne športové aktivity, spoločenské a vedomostné hry a súťaže, vychádzky...

Cena tábora?
145,- €, ktorá zahŕňa: ubytovanie, plnú penziu (raňajky, desiata, obed, olovrant, večera), cestovné náklady, úrazové poistenie

Aj na splátky!

10% zľava pre súrodencov

Bližšie informácie:
sikovneruciky@ozserafim.sk
0940 303 593

SPOLU POMÔŽEME SLOVENSKÝ ČERVENÝ KRÍŽ